

Kapitola **Odpuštění**

úsek

text

Jestliže vidím zuřivého psa, a při pokusu jej zpacifikovat, mne pokouše, obvykle k tomu psovi necítím nenávisť.

Je to zřejmě proto, že jsem to antecepoval.

Pokud analogicky narazím na zuřivého člověka, a dopadne to blbě, nepřekvapí mne to. Zdá se tedy, že nejvíce vzteku se soustředí na člověka, od něhož jsme očekávali dobré, a dočkali se zlého.

A zde názorně vystupuje odpuštění svému AA, že se tak šeredně spletl.

V evangeliích se odpuštění soustřeďuje na to, abychom zbavili odpovědnosti toho, kdo nám ublížil, od splácení vytvořeného dluhu. Je pravděpodobné, pokud tak dokážeme učinit, vysvobodíme tím svůj AA z cyklického probírání utrpené křivdy. Potíž s křesťany je v tom, že se jim to odpouštění nedaří.

Antecepce poskytuje jiný pohled na problém odpouštění. Rozděluje vzniklou událost na skutek druhého člověka, a na vnitřní antecepční muka.

Jestliže někomu soused znásilnil nezletilou dceru, je skutečně obtížné najít útěchu v tom, aby sousedovi odpustil. Ovšem co může zvážit je, zda předtím učinil rozumná opatření, aby svou dceru ochránil. Pokud shledá, že ne, bude trpět výčitkami z nedostatečné antecepce.

A zde je prostor pro odpuštění. Jestliže nyní, poučen z tragické situace, zvýší bezpečnostní opatření, a ujistí se, že vnitřní trest byl využit, je čas svému AA odpustit a jít dál. Již nemá smysl se nechat vozit kolem kluziště, a při každém průjezdu kolem tribuny si připomínat utrpená muka.

Druhá část problému je ten soused. Jako pedofil je zjevně nebezpečný nejen pro tu dceru, ale pro děti všech sousedů v okolí. Patří za mříže, a je správné, aby si na něj všichni dávali pozor. Udělal otec znásilněné dcery vše, co jako občan měl, aby byl pedofil odsouzen?

Pokud ne, je to s odpuštěním vlastního AA problém. Jeho pocity viny jsou zde namístě. Odpuštění je předčasné.